

## Predica de la Krefeld

Duminică, 5 august 2012, ora 10<sup>00</sup>

Ewald Frank

[Un frate: doresc să citesc 1 Tim. 3.16: „Și fără îndoială, mare este taina evlaviei. «Dumnezeu<sup>1</sup> a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă»”. Așa este. Amin. (...)]

[Se cântă cântarea „Eu doresc să-L văd pe Acela (...)]Amin. Îi rog pe părinți să vină în față cu copiii ca să fie binecuvântați. Mai cântăm încă o cântare minunată „Îl iubesc, Îl iubesc” (...). Cântăm această cântare și în limba engleză (...).

[Începe dedicarea copilașilor (...).]

Și pe cine avem aici? Matei... Doamne iubit, Dumnezeule veșnic credincios, Tu ai dat fratelui și surorii noastre un copil sănătos, un fiu, un Matei. Ei Ți-l aduc Ție ca să poată să-Ți fie dedicat. Tu ai spus și mai spui: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți”. Tu i-ai iubit, i-ai binecuvântat. Binecuvântează-l pe Matei, binecuvântează părinții. Matei, fii dedicat lui Dumnezeu și fii binecuvântat pentru timp și veșnicie. În Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.

[Fratele Frank continuă binecuvântarea copilașilor (...)].

Îl rugăm pe fratele din Abidjan să vină în față și să se roage cu noi. Noi respectăm faptul că frații ne vizitează și suntem recunoscători pentru că Dumnezeu îi folosește într-un mod minunat. [Se roagă fratele din Abidjan (...)] Amin. Amin. Luați loc. Astăzi le vom ruga pe cele două surori să vină în față și să ne cânte o cântare. Până vin ele, vă spun tuturor „bun venit”! În mod deosebit, fraților noștri din Dubrovnik care sunt astăzi de prima dată în mijlocul nostru, vă spunem: Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit în mijlocul nostru! Sperăm că voi cunoașteți limba engleză, ca să înțelegeți totul prin traducere.

Apoi, vă transmitem saluturi de pretutindeni. Am primit multe telefoane; niciodată mai înainte n-am primit atâtea telefoane câte am

primit aseară și azi dimineață. Dumnezeu a binecuvântat peste cerințele, rugăciunile și înțelegerea noastră și a dăruit mult har în toată lumea. Este minunat ca să trăim și să vedem cum Dumnezeu cheamă afară poporul Său de pe tot pământul.

Doar ca o informație: în urmă cu o săptămână, am primit viza pentru China și vineri am primit viza pentru Mongolia. Acolo sunt pregătite adunări. Dumnezeu a deschis uși și inimi. Noi suntem recunoscători. În septembrie, dacă va vrea Dumnezeu, va avea loc această călătorie în Coreea și până în Australia pentru a vesti acest Mesaj prețios, Cuvântul descoperit.

Astăzi nu voi citi salaturile care ne-au fost transmise. Toți aceia care ne-au trimis e-mailuri și care ne-au sunat [să știe că] noi ne bucurăm de acest fapt. Transmit doar salaturile deosebite din partea fratelui Gilson. Domnul Dumnezeu să ne dăruiască atitudinea corectă în inimi, în dimineața aceasta, astfel ca Cuvântul Lui să împlinească scopul pentru care a fost trimis. [Surorile cântă o cântare (...)] Amin. Amin.

Noi suntem convinși de acest fapt: Domnul Își desăvârșește lucrarea Lui. Așa cum a desăvârșit El lucrarea de creație, tot la fel El va desăvârși lucrarea Lui de mântuire și eliberare. Și după ce El Se va uita peste lucrarea Lui va spune: este foarte bună. Așa a fost la creația naturală și așa va fi și cu creația duhovnicească, cu planul de mântuire pe care Dumnezeu l-a hotărât înaintea întemeierii lumii și îl duce la bun sfârșit în timpul nostru, prin harul Său. Noi suntem recunoscători și pentru că avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

Vom citi unele versete biblice și îi rugăm pe toți să aibă înțelegere. Unii așteaptă ca noi să aducem aici un teanc de predici ale fratelui Branham și să citim din ele. Aici este masa cu toate predicile fratelui Branham. Noi avem traduse în limba germană peste 200 de predici și toți pot să le citească în liniște. Eu nu sunt aici ca să mai predic o dată predicile fratelui Branham, ci ca să vestesc Cuvântul lui Dumnezeu și să împart hrana duhovnicească, dar niciodată despărțită de Cuvântul lui Dumnezeu. Întotdeauna, această hrană este inclusă în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru că El ne-a dăruit înțelegere și o minte limpede. El ne-a păstrat în echilibru, în Cuvântul Său. Noi am putut să deosebim când este scris: „*când se va*

*arăta<sup>2</sup> Fiul omului*”. Și dacă citim mai departe, acolo ne este descris foarte exact ce se va întâmpla când El va reveni. Mai întâi când *El Se descoperă* – aceasta este o perioadă. Dar când *El revine* – este un moment. Eu aș putea să vă citesc toate aceste versete biblice și să vă arăt din Sfânta Scriptură aceste puncte din planul de mântuire al Dumnezeuului nostru.

Așa cum am citit în Cuvântul de introducere, 1 Tim. 3.16: „*Și fără îndoială, mare este taina evlaviei... «Dumnezeu a fost arătat în trup...»*”. Aceasta este cea mai mare taină, taina lui Dumnezeu în Hristos și taina lui Hristos în Biserică.

Cine citește Geneza 1, va vedea că Dumnezeu l-a făcut pe Adam după asemănarea Lui și că Eva a fost în Adam. Și cine citește Geneza 2, va vedea că abia după ce Adam a fost în trupul de carne, Domnul Dumnezeu i-a deschis coasta, a scos-o pe Eva din el și i-a dăruit-o din nou și Adam a zis: „*...os din oasele mele și carne din carnea mea!*” (Gen. 2.23).

Tot așa Biserica-Mireasă nu a fost scoasă afară când Dumnezeu S-a descoperit în Vechiul Testament în trupul Său duhovnicesc, ci abia după ce Dumnezeu S-a descoperit în trupul de carne; atunci, pe crucea de pe Golgota a fost deschisă coasta Lui și sângele a curs și eliberarea și răscumpărarea Bisericii a avut loc.

Și așa cum ne spune Pavel în Efeseni 5.30, noi suntem „*carne din carnea Lui și os din oasele Lui*”. Noi am fost scoși afară din El și I-am fost redați. La fel cum a fost situația cu primul Adam, la fel s-a întâmplat cu al doilea Adam. Frați și surori, așa este situația și cu noi. Noi suntem o Mireasă a Cuvântului, nu o adunătură oarecare, ci o Mireasă a Cuvântului care nu trece niciodată limitele Cuvântului, ci rămâne în cadrul Cuvântului lui Dumnezeu în fiecare punct de învățătură, respectă Cuvântul, îl acceptă, îl primește, îl crede din toată inima și astfel îi este descoperit.

Acestea sunt două puncte principale din Vechiul Testament: Isaia 53.1: „*Cine a crezut vestea noastră și cui i-a fost descoperit brațul DOMNULUI?*” Și răspunsul a fost și este: tuturor acelor care au crezut predicarea Cuvântului lui Dumnezeu, le va fi descoperit brațul Domnului. Ei găsesc har înaintea lui Dumnezeu fiindcă au auzit ceea ce

ne-a vorbit Domnul prin Cuvântul Lui. Și apoi Isaia 55.11: „*Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele*<sup>3</sup>”. Aleluia! Cinste lui Dumnezeu!

Nu mesagerul rezolvă ceva, ci Mesajul și Mesajul este Cuvântul lui Dumnezeu care ne-a fost adresat.

Aici, în 1 Tim. 3.15 este scris: „*Dar, dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelia adevărului*”. A sosit momentul când toți aceia care Îl cred pe Dumnezeu acum, să se lase așezați în modelul divin, să nu mai aibă nicio cale proprie, nicio voie proprie, niciun plan propriu, nicio răstălmăcire proprie sau un mesaj propriu, ci noi, ca Biserică a Dumnezeului celui viu, să fim stâlpul și temelia adevărului. În Biserica Dumnezeului celui viu nu are loc nici măcar o singură răstălmăcire, nicio minciună, ci Biserica este zidită pe adevăr și ea însăși este stâlpul și temelia adevărului. De ce? Fiindcă Domnul nostru a spus în Matei 16.18: „*Eu voi zidi Biserica Mea*”. El nu i-a zis lui Petru: „tu să zidești Biserica Mea” sau lui Pavel: „te rog, continuă să zidești Biserica Mea”. Nu! Dar El a așezat diferite slujbe în Biserică pentru zidire. Și atât timp cât noi rămânem în Biserica Dumnezeului celui viu, vom primi corecturile și învățăturile, tot ceea ce ne este adresat vom primi și vom crede din toată inima noastră.

Acum, revenind la mesajul ceasului. Chiar și acum avem privilegiul de a fi zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor. Noi putem spune din convingere: „*Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos*” [2 Pet. 1.19]. Dacă Cuvântul profetic este descoperit în legătura în care aparține, atunci strălucește și luminează. Și atunci nu mai rămânem în întuneric, ci posedăm lumina vieții. Credința – așa cum o spune Scriptura – credința este un dar al Dumnezeului Atotputernic, care este dăruit doar credincioșilor adevărați. Toți ceilalți vor crede ce le place – așa au făcut-o până acum și așa o vor face în continuare.

În epistola lui Iuda v. 3 este scris: „*Preaiubiților, ... vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna*”. Sfinții biblici nu sunt morți, credincioșii biblici sunt niște oameni care trăiesc, care trăiesc acum, care sunt sfințiți prin Cuvântul lui

---

3 „ci va face ce-Mi place și va împlini lucrul pentru care l-am trimis” – Biblia București, 2001

Dumnezeu și prin acesta ei sunt străpunși de adevăr. Și apoi avem avertizarea deosebită din Evrei 4, pe care Domnul ne-a dăruit-o prin harul Său.

Frați și surori, este necesar ca noi să părăsim orice împotrivire și să permitem fiecărui Cuvânt al lui Dumnezeu să ne vorbească și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru acesta, fiindcă El încă ne mai vorbește. Dacă Dumnezeu nu ne-ar mai vorbi, atunci unde vom fi noi? Doresc să citesc primele versete din Evrei cap. 4.

Permiteți-mi să citesc din Evrei 4, începând cu v. 1: *„Să luăm, dar, bine seama, ca atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu”*.

Niciunul din cei care sunt astăzi prezenți, din cei care ascultă în toată lumea sau care vor auzi mai târziu, niciunul din aceștia să nu se pomenească, ca la revenirea Domnului ei să fi rămas aici pe pământ. Noi nu putem să ne închipuim ce stare, ce necaz va fi când oamenii nu vor fi răpiți la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

În această legătură, haideți să avem grijă să ne punem la inimă și vers. 2 din Evrei 4: *„Căci și nouă ni s-a adus o veste bună că și lor; dar lor Cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit<sup>4</sup> credință la cei ce l-au auzit”*.

Cuvântul acesta, pe care îl auzim noi acum, este unit cu credința noastră, așa încât Cuvântul predicat să ne fie descoperit și noi să ajungem la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu? Cuvântul pe care ei l-au auzit atunci, nu le-a ajutat, fiindcă nu a fost unit cu credința. Este necesar acordul nostru interior la fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, astfel încât să fim găsiți în voia lui Dumnezeu. Cum am reamintit noi deja și cum a scris-o Pavel și în Romani 10.16: *„Cine a crezut predica noastră și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?”*

Frați și surori, astăzi doresc să mai citesc câteva versete biblice, în legătură cu ceea ce am citit aseară, ca să vedem că, deși nu este totul așa cum dorește Dumnezeu și cum am dori noi s-o vedem, totuși știm că El, care a început, va și încheia.

Să citim din Marcu 16, unde Domnul a dat ultimele porunci ucenicilor Săi și [a spus] ce îi va însoți pe aceia care vor crede, ce

---

4 „n-a fost unit cu credință” – traducerea Menge

minuni îi vor însoți, în ce mod se va descoperi și se va întâmpla lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu în Biserică.

Putem citi din Marcu 16, începând de la v. 16 și putem continua până la vers. 20: *„Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu. Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau. Amin”*.

Același lucru se va întâmpla și acum, așa cum a fost, ca un exemplu, în slujba fratelui Branham. Va avea loc cu adevărat o restituire nu doar ca învățătură, ci ca o realitate divină în mijlocul nostru și noi vom fi martori oculari. Dar acest cuvânt, *„Șezi la dreapta Mea”*, din Psalmul 110, este amintit în Matei 22.44, în Marcu 12.36, este amintit și în Luca 20.42: *„Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale”* și chiar în Fapte 2. 32-36 și în Evrei 1.13.

Acum citim acest verset important din Evrei 2.8: *„Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse”*. Dar totuși noi Îl vedem pe Acela care a biruit și totul Îi va fi supus.

Eu Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu că totul a fost scris. Citim din Evrei 2, începând cu v. 7: *„L-ai făcut pentru puțină vreme mai prejos de îngerii, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale: toate le-ai supus sub picioarele lui.» În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus...”*. Totul trebuie pus sub picioarele Lui.

Iar după aceea citim.... Vă rog să nu fiți triști, întotdeauna bărbății lui Dumnezeu a fost niște bărbați adevărați și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne adevărat. Citim și ultima parte din v. 8: *„...Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse”*.

Totul se va întâmpla la timpul hotărât de El. Biruitorul de pe Golgota are un plan de mântuire: El a scos boldul morții, a zdrobit capul șarpelui, a biruit moartea, dar încă nu a îndepărtat-o. Conform 1 Cor. 15, la revenirea Domnului nostru, moartea va fi înghițită de biruință. Moartea este învinsă deja, dar atunci va fi înghițită de biruință și moartea nu va mai fi.

Dragilor, este minunat când vedem planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Toate puterile vrăjmașului sunt învinse și nimeni nu trebuie să se mai lase chinuit de dușman. Este scris în prima epistolă

a lui Ioan. Permiteți-mi să v-o citesc și noi o vom crede din toată inima noastră și o vom primi în inimile noastre. Să citim din 1 Ioan 5, versetul 4 și, vă rog frumos, haideți să-l primim ca o realitate dumnezeiască pentru noi toți!

1 Ioan 5.4: *„pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră”*.

Credința noastră este biruința. Deci, credința este o realitate dumnezeiască care ne-a fost dăruită de Dumnezeu. Noi nu trebuie să ne forțăm ca să credem ce este scris în Scriptură, ci noi, prin credință, putem să acceptăm și să primim totul. Chiar și acel punct pe care l-am reamintit deja ieri seară: că Domnul va proclama Împărăția lui de o mie de ani, după cum este scris în Apocalipsa 11 – astfel de locuri noi le citim cu un acord și cu bucurie mare.

Apoc. 11.15: *„Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: «Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor»”*. Când va fi proclamată această Împărăție a Lui? Aici ne este spus foarte clar.

Și apoi în Apoc. 12, vers. 10 și 11, ne este confirmat încă o dată: *„Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: «Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noapte îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos...»”*. Și acum se vorbește despre biruitorii care vor fi răpiți, – ei sunt copilul de parte bărbătească – și vor împărăți împreună cu Domnul nostru. Vers. 11: *„Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu și-au iubit viața chiar până la moarte”*.

Ei au biruit, El a biruit, El este Biruitorul de pe Golgota. Acum și noi trebuie să biruim, acum trebuie ca biruința Dumnezeului nostru să se descopere în viețile noastre. Nu numai un mesaj despre care vorbim. Mă gândesc acum și la trăirea puternică a fratelui Branham, când el era încă pe acest pământ și a fost strămutat în Paradis. Acolo el a văzut slava lui Dumnezeu, a văzut acea mulțime nenumărată îmbrăcată în alb – și toți erau tineri. După aceea el a repetat discuția care a avut loc acolo și anume că el va fi judecat înaintea aceloră căroră le-a predicat. Și chiar la sfârșitul acelei discuții, pe de altă parte, el a auzit glasul: „numai

dragostea desăvârșită intră aici”. Restul este ceva în parte, restul va înceta, dar dragostea este legătura desăvârșirii.

Apoi avem o întrebare: de ce există atâtea direcții de credință în cadrul mesajului? Un frate din Statele Unite a fost mândru să spună: „în orașul nostru sunt 9 biserici diferite în cadrul mesajului”.

Eu îndrăznesc să spun că în fiecare localitate este o singură biserică, o biserică locală; și va fi o singură biserică locală. Toate direcțiile proprii, toate răstălmăcirile, care au produs divizări trebuie să se termine!

Și, așa cum am citit mai înainte, noi toți trebuie să fim străpunși de acest adevăr, ca să devenim stâlpul și temelia adevărului. Pavel nu a scris scrisori către trei biserici din Corint, din Colose, din Efes sau dintr-un alt loc. El nu a scris mai multor biserici din aceeași localitate, nu! Ci în fiecare localitate a existat o singură biserică locală; erau bătrâni, erau diaconi. Și oricine citește în Fapte 15, acolo biserica întreagă, bătrânii și apostolii au fost chemați laolaltă și acolo s-a vorbit despre acele teme care erau actuale.

Frați și surori, acest lucru trebuie să fie spus aici: la revenirea Lui, Domnul va găsi și va avea o Biserică a Cuvântului care va trăi în dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu și va fi unită în această dragoste a lui Dumnezeu.

În această legătură doresc să citesc din 1 Cor. 13 de la v. 4: *„Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie...”*. Noi spunem „Amin”! Dragostea lui Dumnezeu se descoperă prin calitățile pe care ni le-a dăruit Dumnezeu.

Și dați-mi voie s-o spun: dacă noi am fost născuți din nou la o nădejde vie, atunci avem viața și natura lui Isus Hristos. Același Duh Sfânt care a venit peste Maria, când i-a fost dată făgăduința prin gura îngerului Gavril, este același Duh Sfânt care vine și peste noi cei care trăim în aceste zile și auzim făgăduințele lui Dumnezeu. Și se va descoperi că noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Citim mai departe din v. 5: *„dragostea nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău”*. Haideți să spunem „Amin!” Și haideți să spunem: „Iubite Domn, dăruiește-mi harul și puterea necesară ca să devină așa și în mine”!

Vers. 6-7: „*dragostea nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr; dragostea acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul*”. Aceasta este starea în care intrăm noi acum: dragostea față de Dumnezeu, față de Cuvântul Său, primind și crezând toate făgăduințele pe care ni le-a dat Dumnezeu.

Acum, un Cuvânt care mi-a fost pus într-un mod deosebit pe inimă, cu privire la ceea ce a spus Domnul nostru în Matei 24, unde sunt spuse multe lucruri despre timpul sfârșitului și ceea ce se va întâmpla înainte ca Domnul să revină. Dintr-o discuție, eu am înțeles că unii frați sunt cu adevărat supărați pe mine, fiindcă în Matei 24.45 este scris ceva ce ei nu pot să primească. Atunci eu m-am gândit în inima mea: cum este posibil așa ceva? La Dumnezeu este vorba despre faptul că hrana trebuie să fie distribuită la timpul potrivit.

Și dacă ne uităm în Sfânta Scriptură, vedem că întotdeauna a existat cineva pe care Dumnezeu l-a folosit mai întâi și l-a rânduit, pentru ca după aceea Cuvântul să fie dat mai departe. Nu a fost numai un Iosua, ci au fost și bărbații lui Dumnezeu din cadrul preoției, care au fost rânduiți să poarte chivotul legământului, să meargă la Iordan, să treacă prin Iordan. Ei n-au fost excluși, ci incluși în ceea ce a făcut Dumnezeu atunci. Iosua nu a fost singurul atunci, ci Dumnezeu a avut grijă de tot ceea ce a trebuit să se întâmple atunci. Același lucru îl regăsim când au fost hrăniți cei 5.000 [de oameni]. Ce s-a întâmplat acolo? Ce s-a întâmplat acolo? Domnul le-a zis: „*Dați-le voi să mănânce!*” Dar El a frânt și a înmulțit pâinea, le-a dat-o ucenicilor și ei au dat-o mai departe. Și ce s-a întâmplat apoi? Au mai rămas douăsprezece coșuri, ca ei să le împartă mai departe.

Ce pot eu să fac că Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham, că acest Cuvânt descoperit, cu toate făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dăruit, să fie depozitat ca hrană duhovnicească care, după aceea, trebuia să fie distribuită? Ce pot eu să fac pentru că Îngerul Domnului i-a spus fratelui Branham: „Nu te duce la Zürich, ci întoarce-te în Jeffersonville și depozitează acolo hrana”? Fratele Branham a vorbit deseori despre acest lucru. Ce pot eu să fac pentru faptul că în Iosua 1.11 este scris despre hrană? Haideți să citim despre hrana care trebuia să fie luată în călătoria spre țara făgăduită. În Iosua 1.11, este scris: „*Pregătiți-vă merinde!*” Un cuvânt puternic! „*Pregătiți-vă merinde!*” De ce? De ce în 2 aprilie 1962, Domnul a rostit aceleași cuvinte, sută la sută aceleași

cuvinte, la plural, nu la singular – la plural! „Îngrijiți-vă să aveți hrană și merinde, căci va veni o foamete mare!” Ce pot eu să fac? Să-L critic pe Domnul? Sau să-I mulțumesc că El a purtat de grijă.

Dacă mă gândesc că fratele Branham mi-a spus toate detaliile și că eu am înțeles greșit: și noi am depozitat alimente pământești. Și după aceea mi-a spus că Dumnezeu va trimite o foamete în țară, dar o foamete după auzirea Cuvântului Lui, iar hrana, care trebuie să fie depozitată, este Cuvântul făgăduit pentru timpul acesta. Și după aceea, la sfârșit, el a zis: „Așteaptă cu distribuirea hranei până vei primi și restul hranei”.

Frații noștri nu trebuie să fie întristați, ci să fie recunoscători pentru faptul că ei sunt incluși.

Haideți să citim rar cuvântul din Matei 24, ca să auzim faptul că Domnul nu a pus un rob peste ceilalți ca să-i stăpânească, ci l-a pus ca să le dea hrană pentru ca și ei să o poată da mai departe. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie citit cu precizie și nu trebuie răstălmăcit.

Matei 24.45: „*Care este, deci, robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale...?*” Pentru ce l-a pus? Care a fost scopul? „...*ca să le dea hrana la vremea hotărâtă*”. Acesta este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Nu ca să stăpânească peste ei și să le spună ce să facă, ci [l-a pus], „...*ca să le dea hrana*” pentru ca și ei s-o poată da [mai departe]. Cât de desăvârșit este Cuvântul lui Dumnezeu! Și cât de desăvârșit a avut Dumnezeu grijă pentru ca noi, – care n-am avut habar despre ceea ce făgăduit și a hotărât Dumnezeu pentru timpul nostru – noi cu toții să fim incluși în planul acesta al lui Dumnezeu din timpul nostru.

Eu le doresc tuturor fraților mei, din toată inima mea și din tot sufletul meu, ca ei să mai citească încă o dată, exact, Cuvântul lui Dumnezeu: „...*ca să le dea hrana la vremea hotărâtă*”. Aceasta este vremea hotărâtă, aceasta este vremea în care Cuvântul lui Dumnezeu a fost descoperit în toate legăturile, într-un mod cum n-a mai fost înainte. Dar, noi nu venim aici în față ca să tot spunem: „prorocul a zis, prorocul a zis, prorocul a zis”, ci noi prezentăm contextul pe care Dumnezeu l-a descoperit prin toți prorocii și prin toți apostolii, din Vechiul și Noul Testament. Și recunoaștem într-un mod mulțumitor că Dumnezeu l-a trimis pe slujitorul și prorocul Său în timpul nostru. Pe mine mă doare așa de tare că există atâtea direcții în cadrul mesajului!

Cum am spus mai înainte, la revenirea Domnului, Biserica chemată afară, în restituirea deplină, trebuie să fie o inimă și un suflet și să se adune în unitate, să asculte vestirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Eu o spun cu o durere mare: dar dacă după aceea ne gândim în câte orașe există diferite grupuri care nici măcar nu cântă împreună o cântare, nu sărbătoresc Cina împreună și toți își au direcțiile proprii! Și la ospățul nunții să cânte împreună cântarea Mielului? Nu! Așa ceva nu va funcționa.

Biserica primară a fost o inimă și un suflet deja aici, pe acest pământ. Și, acum la sfârșitul timpului, sub conducerea puternică a Duhului Sfânt, sub ascultare de Cuvânt, Biserica va fi o inimă și un suflet! Și Domnul Își va descoperi puterea și slava Lui în mijlocul nostru, prin harul Său. Ceea ce am făcut, noi am făcut-o prin însărcinarea lui Dumnezeu. Noi am înțeles cu toții că am ajuns în perioada cea mai importantă din istoria planului de mântuire.

Dar haideți s-o mai subliniem încă o dată: nu mesagerul, nu robul credincios și înțelept, ci hrana pe care o primim, Cuvântul, mana ascunsă, Cuvântul viu, descoperit, al lui Dumnezeu.

Și cine citește Ioan 4.34, va observa că Domnul nostru a zis: „*Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis*”. Și despre acesta, de asemenea, este vorba acum – este un lucru foarte important.

Haideți să cuprindem ce face Dumnezeu acum. Este ultimul mesaj, Cuvântul Domnului este trimis în toate popoarele, limbile și națiunile. Noi suntem recunoscători și pentru că Dumnezeu a dăruit posibilitățile pentru ca Cuvântul Lui să poată fi vestit atât de către mine personal și, de asemenea, să fie transmis și în direct în toată lumea prin Internet. Cine s-ar fi gândit, în urmă cu 50 de ani, la această posibilitate care are loc acum pe tot pământul? În fiecare prim sfârșit de săptămână din lună, sâmbătă seara și duminică dimineața, între 750 și 1.000 de calculatoare, de pe tot pământul, sunt conectate prin internet și ei ascultă împreună cu noi același Cuvânt al lui Dumnezeu, primesc aceeași învățătură. Și așa cum a văzut-o și fratele Branham, Mireasa a ieșit un pic din cadență, dar după aceea a fost readusă în cadență. Noi suntem recunoscători, din toată inima noastră, fiindcă putem trăi aceasta.

Este un lucru, dacă în Matei 24.14 este scris: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de*

*mărturie tuturor neamurilor*”. Dar noi vedem și împlinirea acestui Cuvânt, noi o vedem, noi o trăim, prin harul Lui, că Evanghelia deplină, tot planul de mântuire al Dumnezeuului nostru, împreună cu toate făgăduințele Sale, este vestit; chiar și făgăduința: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată*” [Mal. 4.5].

Frați și surori, câte versete biblice am mai putea citi pentru ca să vedem că totul este scris într-un singur capitol, de la revenirea lui Hristos, despre revenirea Lui după necazul cel mare! De fapt, chiar și în Matei 24 este scris totul, ce se va întâmpla în anul 70 d.Hr., că credincioșii din Iudeea vor fugi în munți, de asemenea este scris ce se va întâmpla chiar până în timpul nostru. Fratele Branham s-a referit deseori la vers. 24: „*Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși*”.

Frați și surori, permiteți-mi să spun în încheiere: este scris în Matei 24.27: „*Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului*”. Nu o adunare într-un nor peste Arizona. Nu! Când Domnul va reveni atunci noi vom fi luați în sus.

Acum ascultați cu atenție: în vers. 29 este scris despre necazul cel mare și în legătură cu ceea ce se va întâmpla după aceea. Vers. 29: „*Îndată după acele zile de necaz «soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate»*”. Noi vom fi răpiți în slavă înaintea necazului cel mare. Dar după răpire urmează slujba celor doi proroci, după aceea urmează ziua Domnului și apoi „*soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei*” și abia după aceea, este scris în vers. 30: „*Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului...*” și abia după aceea „*...toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă*”. Aceasta nu are deloc de-a face cu răpirea Bisericii Mireasă. Aceasta se întâmplă după [răpire] și va avea loc exact așa cum a hotărât-o Dumnezeu în Cuvântul Său [în ordinea stabilită de El – n.tr.].

Apoi în vers. 32 putem citi: „*De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape*”. Acum din nou înapoi la smochin.

Vers. 33: „*Tot așa și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși*”.

Și după aceea: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*” (vers. 35). După aceea Domnul Se referă din nou la revenirea Lui.

Este frumos că în bibliile germane noi avem noțiunea de „**revenire**”. Aceasta nu este redat atât de exact în alte traduceri, unde este tradus „venirea” Domnului. În vers. 36 este scris: „*Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl*”. Și după aceea urmează descrierea: „*Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea („**revenirea**” – lb. germ.) Fiului omului*” (vers. 37). Și după aceea citim versetele 39 și 40, ce se va întâmpla atunci la **revenirea** Fiului omului.

Vers. 40 și 41: „*Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată*”.

Vers. 42: „*Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru*”.

Trebuia ca totul să fie spus: cu privire la Israel, la popoare, la Biserică, tot ceea ce va avea loc până la răpire și ce va avea loc după răpire – totul este scris într-un singur capitol. Sarcina noastră este ca noi să împărțim<sup>5</sup> într-un mod corect Cuvântul și prin urmare să distribuim hrana, Cuvântul descoperit pe care Dumnezeu ni l-a încredințat.

Citiți împreună cu mine Apoc. 1.7 și veți vedea și voi înșivă că aici nu este deloc vorba despre revenirea Domnului nostru ca Mire.

Apoc. 1.7: „*Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin*”. Aici trebuie să ne întoarcem la Zaharia 12 și la alte versete biblice, ca să știm din ce context face parte ceea ce citim, de fapt, ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu.

Din partea mea, eu sunt foarte, foarte recunoscător lui Dumnezeu pentru că nu avem o cunoștință proprie și nicio descoperire proprie, ci în toți acești ani – eu privesc în urmă asupra a 50 de ani – Domnul m-a ajutat și nici o singură dată nu am trecut dincolo de marginile

---

5 2 Tim. 2.15 „*Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului*”.

Cuvântului, ci am rămas întotdeauna în cadrul Cuvântului lui Dumnezeu. Și fratele Schmidt a spus „Amin”. Noi ne cunoaștem deja de 52 de ani. Dumnezeu a avut grijă de tot și noi putem să spunem – împreună cu Petru și cu toți ceilalți apostoli, înaintea Feței lui Dumnezeu – că tot ceea ce am predicat noi o putem predica înaintea tronului lui Dumnezeu, putem mărturisi despre aceasta și să știm că este adevărul Cuvântului lui Dumnezeu.

Domnul va lucra cu Biserica Sa conform voii Sale, El a trimis o foamete în țară – este scris în Amos 8.11 și fratele Branham a subliniat-o. Cine ar fi găsit acest verset într-un capitol întreg? Eu nu l-aș fi găsit și, de asemenea, nici tu nu l-ai fi găsit. Dar un proroc a putut să spună: „Este scris: *«Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului»*”.

Noi Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru proroc, pentru slujba profetică și-I suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru Cuvântul profetic, pentru Cuvântul de învățătură și pentru Cuvântul evanghelistic.

Un cuvânt scurt adresat acelor care doresc să-și predea viața lor Domnului și care doresc să fie botezați. Aici este un bilețel în care este anunțat că cineva dorește să fie botezat. Noi dorim cu adevărat să putem boteza numai pe acei oameni care s-au pocăit deja, care și-au pus viețile în ordine, care și-au dedicat viețile lor lui Dumnezeu conform Cuvântului din Scriptură, din Fapte 2.38: „*Pocăiți-vă...și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos...*”. Aceasta se întâmplă pentru toți și cu toți aceia care au primit iertarea prin sângele Mielului.

Cum am subliniat-o și aseară, noi avem Cuvântul crucii și acesta a devenit pentru noi puterea lui Dumnezeu. Noi am vestit acest Cuvânt. Acesta nu s-a întors fără rod, ci a lucrat credință în ascultători, a avut efect în toți aceia care cred. Dumnezeu să dăruiască har pentru ca toți aceia care doresc să fie botezați astăzi, să părăsească calea largă care duce în pierzare, să intre pe calea îngustă și să umble pe ea.

Și Domnul nostru a spus: „*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*” [Ioan 14.6]. Există numai o descoperire personală a lui Dumnezeu pe pământ și aceasta a avut loc în Isus Hristos, Domnul nostru. Numai El a fost Emanuel, numai El a fost Dumnezeu cu noi; nu numai Dumnezeu peste noi, ci Dumnezeu cu noi. Și

la fel de sigur cum Dumnezeu a fost în Hristos, la fel de sigur El a împăcat lumea cu El însuși. Și așa cum am citit din Coloseni, biruința Celui ce a biruit a devenit biruința ta și biruința mea. Cuvântul credinței, care ne-a fost descoperit, va deveni biruința în viețile noastre personale. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu, ascultă glasul lui Dumnezeu, ei nu vor crede niciun fel de răstălmăciri, ci vor crede numai Cuvântul original al lui Dumnezeu și acest Cuvânt nu se va întoarce fără rod la Dumnezeu, ci va împlini scopul pentru care l-a trimis El.

Binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să rămână peste toată Biserica Lui, peste turma răscumpărată cu sângele Lui, peste toți aceia care ascultă acum cuvintele lui Dumnezeu, care le primesc prin credință și cărora le sunt descoperite, care sunt uniți cu Dumnezeu în dragoste față de El, în dragoste față de Cuvântul Său și în dragoste unul față de celălalt!

Haideți să luăm 1 Cor. 13 cu noi, acasă și pe tot restul căii noastre! Totul se va termina; chiar dacă aș cunoaște toate tainele, dacă aș avea toată credința, dacă aș avea toate darurile și dacă n-aș avea dragostea lui Dumnezeu, atunci sunt un chimval zăngănitor și n-am nicio șansă să intru în slavă. Dragostea divină este legătura desăvârșirii și această legătură a desăvârșirii îi va cuprinde pe toți aceia care cred Cuvântul desăvârșit și cărora le-a fost descoperit. Lui, Dumnezeului Atotputernic Îi mulțumim acum și în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului împreună. Poate surorile noastre mai au încă o cântare. Haideți să-I dedicăm viețile noastre Domnului. Domnul nostru ne spune și astăzi: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*” Ați înțeles totul? „*«Da Doamne», I-au răspuns ei*” (Matei 13.51). Tot așa și noi putem să-I răspundem Domnului: „Da”. El ne-a vorbit într-un mod clar; noi am auzit Cuvântul, l-am crezut și ne-a fost descoperit.

Cine dorește să fie botezat? Putem să vă vedem mâinile? Sunt unii care doresc să fie botezați: o mână, două, trei, patru, cinci... și fratele Schmidt spune: „restul mai vin”. Haideți să cântăm cântarea „Așa cum sunt”. [Se cântă cântarea (...)]

Noi credem, din toată inima noastră, făgăduința: „*Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14.3). Credeți voi aceasta? Credeți-o

din toată inima voastră! Domnul a pregătit deja totul și El va reveni ca să ne ia la Sine. Mesajul din acest timp este ultima chemare adresată tuturor acelor care fac parte din Biserica Mireasă. Și toți aceia care au urechi de auzit, vor asculta ceea ce spune Duhul, Bisericii, acum, în acest timp.

Prima dată ne vom ruga pentru toți aceia care au niște cereri deosebite și doresc să le aducă înaintea lui Dumnezeu. Ne vom ruga împreună și după aceea ne vom ruga pentru toți aceia care doresc să fie botezați. Cine are o cerere deosebită de rugăciune pe care noi putem s-o aducem astăzi înaintea Domnului, prin credință și încredere?

Dumnezeule mare, Tu ai văzut toate mâinile ridicate, Tu știi ce este în inima fiecăruia, Tu ne-ai dăruit mântuirea deplină în trupul, sufletul și duhul nostru, o răscumpărare deplină prin sângele Mielului. Și noi ascultăm Cuvântul Tău, credem fiecare făgăduință. Eu Îți mulțumesc pentru că Tu asculți acum rugăciunile noastre și dăruiești fiecăruia lucrul pentru care Te rugăm. Tu asculți rugăciunile, căci așa este scris: „orice veți cere, vă va fi dat”. Tu ne-ai dăruit totul prin puterea lucrării de răscumpărare pe care Tu ai înfăptuit-o pe crucea de pe Golgota. Împreună, noi slăvim puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău și Îți mulțumim pentru că, acum răspunzi rugăciunilor noastre, pentru că ai mântuit, ai vindecat, ai eliberat și ai binecuvântat. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău cel sfânt și scump al lui Isus! Amin. Și tot poporul să spună din nou „Amin!” Amin.

Acum îi rugăm pe toți aceia care doresc să fie botezați, să vină în față. Toți aceia care doresc să fie botezați: vă rog veniți în față acum! Și cântăm din nou cântarea „Așa cum sunt la Tine vin” [Se cântă cântarea (...)]

[Fratele Frank se adresează celor ce au venit în față]: Înțelegeți toți limba germană? Tu traduci în limba engleză, da. Cine înțelege limba engleză cunoaște deja pe jumătate și limba germană. Voi toți sunteți aici ca să încheiați legământul unui cuget curat cu Dumnezeu. Botezul nu este un ritual tradițional căruia vă supuneți, ci, botezul confirmă faptul că ați fost răstigniți cu Hristos, că ați murit împreună cu El și ați fost înmormântați împreună cu El – Rom. 6. Prin scufundarea în apă este arătat în mod simbolic că ați fost îngropați împreună cu Hristos și prin scoaterea din apă este confirmat faptul că ați înviat împreună cu Hristos la o viață nouă, ca să umblați cu El într-o viață nouă. V-ați decis să-L

urmați pe Domnul, să-L slujiți? Noi să știm ce înseamnă botezul. „*Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit*” (Marcu 16.16). Botezul este important și este biblic. De aceea va avea loc astăzi acest botez. Noi vă urăm din toată inima noastră, o binecuvântare permanentă a lui Dumnezeu peste viața voastră duhovnicească și firească. Domnul să vă binecuvânteze în toate situațiile, astfel încât voi să vă reamintiți de această zi de azi, de această zi în care voi, într-un mod conștient ați încheiat acest legământ al unui cuget curat cu Dumnezeu și ați mărturisit într-un mod conștient că L-ați primit pe Hristos, că ați primit personal iertarea păcatelor și, începând de acum, Îl veți urma pe Domnul în ascultare de Cuvântul Său.

Fratele Schmidt va face acest botez și se va ruga acum împreună cu noi [Se roagă fratele Schmidt (...)] Cântăm cântarea „Aceasta este ziua” [Se cântă cântarea (...)]. Și toți spunem „Amin!”

Noi am recunoscut timpul în care trăim, am acceptat și am primit mesajul timpului prezent.

Acum transmitem saluturi tuturor fraților și tuturor surorilor, în toată Africa, începând de la Abidjan până în Johannesburg. Îi salutăm pe toți frații și toate surorile de pe întregul continent African, în toate limbile. Saluturi până în China și până în Mongolia. Saluturi tuturor acelor care iubesc arătarea Domnului nostru și se pregătesc pentru această revenire!

Ieri m-a sunat un frate care nu a putut să vină. El a fost de fiecare dată în primul sfârșit de săptămână, dar acum nu a putut să vină și el mi-a zis: „Frate Frank, noi am auzit și am văzut toată adunarea, dar este altfel dacă ești prezent personal, la fața locului”. Astfel, noi suntem recunoscători lui Dumnezeu fiindcă voi ați putut să fiți de față, personal. Vă mulțumim tuturor, din: Cehia, Slovacia, România, Italia, Austria, Elveția, Franța, Belgia, Olanda, Danemarca, de pretutindeni. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze prin harul Său cel mare!

Dacă va vrea Dumnezeu, în luna aceasta voi face doar niște călătorii scurte. Prima va fi în Chicago, joia aceasta; acolo noi avem o transmisie la televiziune. Acei oameni doresc ca eu să merg acolo, personal. Mi-a fost pus la dispoziție o oră pentru predică și după aceea vor urma câteva interviuri și adunări. Dumnezeu să binecuvânteze! Voi știți că noi mai avem și alte transmisii la televiziune și în: România,

Noua Zeelandă, Statele Unite, Canada, America de Sud și în Kazahstan. Dumnezeu a avut grijă ca și prin aceste transmisii la televiziune, Cuvântul Lui să ajungă oamenii din diferite popoare. Mulțumiri Domnului Dumnezeu! El să vă însoțească.

Vă mulțumesc din toată inima mea pentru că veniți și, împreună, așteptăm revenirea Domnului nostru, care va avea loc în curând. Noi am recunoscut și cunoaștem semnele timpului prezent și spunem din toată inima noastră: Maranata! Maranata! Vino, Domnul nostru!

Lui, Mântuitorului nostru iubit Îi aducem cinstea, lauda și rugăciunea, acum și în vecii vecilor. Acum îl rugăm pe fratele Gilbert ca să vină și să se roage cu noi. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze pe toți, în toate popoarele, limbile. El să binecuvânteze unitatea, prin harul Său, și în Lyon și pretutindeni! [Se roagă fratele Gilbert (...). Se cântă cântarea „În curând” (...)]

Transmitem niște saluturi deosebite prietenilor noștri din Orlando: Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi! Noi vă salutăm pe toți și vă transmitem salaturile noastre. Domnul să fie cu noi toți până data viitoare. Cântăm încă o dată cântarea „Aleluia fii slăvit” [Se cântă cântarea (...)] Amin.

Doar o informație: puteți să luați aceste două broșuri noi, traduse și tipărite în limba germană; deocamdată ele sunt traduse doar în limba germană. Dacă va vrea Dumnezeu, data viitoare, peste o lună, vom avea predica „Semnul”.

Dumnezeu să binecuvânteze într-un mod deosebit pe fratele nostru Taty și pe fratele Jean Lambert. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți aceia, din toate limbile, care sunt activi și traduc. Ei să redea întotdeauna cuvintele potrivite în timpul traducerilor. Dacă voi ați ști cât de grea este situația la traducere, ca să exprimi același lucru dintr-o limbă în alta! **Cel mai bine este să traduci în limba ta maternă.** Dacă astăzi cineva îmi poate spune că: el poate să traducă în limba engleză ca unul care este născut în Germania – și să redea totul... Da poate, poate, dar este mai ușor să traduci în limba maternă și să redai tot ceea ce este spus în cealaltă limbă. Pentru aceasta Domnul Dumnezeu a dăruit tuturor fraților noștri mult, mult har și o va face și în continuare.

Îmi este greu să mă apropiu de încheiere. Dumnezeu a făcut lucruri mari în acest sfârșit de săptămână în noi toți. Și dragostea dumnezeiască să umple cu adevărat inimile noastre, să ne unească inimile în interior!

Frate Kupfer, Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți! Propuneți o cântare. „Aleluia fii slăvit” [Se cântă cântarea (...)]. Amin.